

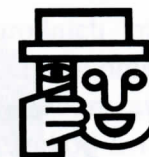

Vysoké nad Jizerou

Krakonošův divadelní podzim
DIVADLO U KRAKONOŠE III

XXX let

**národních přehlídek venkovských
divadelních souborů**

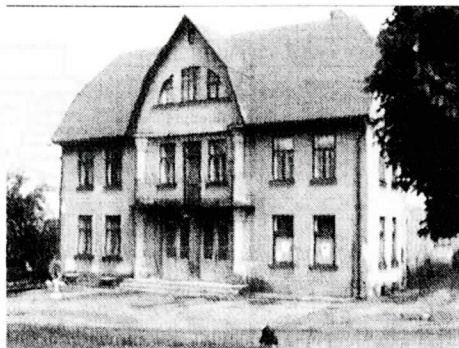
Vysoké nad Jizerou

Krakonošův divadelní podzim

DIVADLO U KRAKONOŠE III

XXX let

**národních přehlídek venkovských
divadelních souborů**

Třicet let národních přehlídek divadelních souborů z venkova – co vše prostá číslice v sobě skrývá. Něco z toho lze spočítat – kolik souborů, autorů, kolik inscenací, ocenění, kolik dnů i kolik let. Ale nikdo z nás už nespočítá hodiny, které prožili divadelníci při zkouškách, hodiny, které pořadatelé naplnili mravenčí prací, hodiny, které ubíhaly tak rychle v přátelských debatách a posezeních. A přece ony vytvářejí v nás a kolem nás “osobitě kouzlo” divadelní přehlídky. Pro ně se sem návštěvníci a divadelníci vracejí a pro ně místní udělají “nemožné ihned, zázrak na počkání”.

Všech třicet ročníků jsem nezažila – jen dvacet osm. Přede mnou se objevují tváře tak, jak jsem je poznávala nejprve podle kabátů ze šatny, pak podle rolí z inscenací, později z oficiálních i kamarádkých setkávání. Je jich přemnoho a některé již pomalu blednou a ztrácejí své rysy. Přesto jim patří moje vzpomínka jako každému, kdo zanechal svůj otisk v divadle Krakonoš – středobodu přehlídky. Jeho staré zdi by mohly hodně vyprávět z toho, co viděly a slyšely. Radost i smutek, slzy i smích, nadšení i zoufalství, ale vždy byly útočištěm v dobách zlých i dobrých pro divadlo i lidi kolem.

Kdo jednou zažil “zázrak” plného tleskajícího sálu nadšených diváků, ten má z čeho čerpat sílu. Divadlo je mocný fenomén a snadno se mu podlehne.

Jsou chvíle, kdy slova zůstanou nevyřčená a nenapsaná, tak jsou citově silná. Právě teď je nenalézám, přesto chci vám všem, kteří máte rádi divadlo a naši přehlídku, složit poklonu a vyjádřit svůj dík za to, že jste tady s námi **BYLI, JSTE A BUDETE.**

Přeji si pro vás, pro divadlo a pro přehlídku jen samé dobré věci. Tou nejdůležitější jsou dobří lidé a dobrá vůle.

Svatava Hejralová
předsedkyně Přípravného výboru

Anketa k XXX. ročníku Krakonošova divadelního podzimu

Domníváte se, že existence národní přehlídky venkovských divadelních souborů ovlivňuje uměleckou úroveň a tvorbu souborů na venkově i v současné době a co si myslíte, že přináší Vám osobně?

Jřicetiletá tradice přehlídek venkovských souborů je úspěšná v prvé řadě v tom, že se podařilo vyprovokovat soubory ke zdravé soutěživosti a snaze zkvalitnit svou činnost poučenou snahou po tvorbě. Nejde jen o národní přehlídky, svůj motivační úkol sehrály především postupové přehlídky té národní předcházející.

Pro mne přináší národní přehlídka ve Vysokém především uspokojení, že venkovské soubory hledají svůj výraz a úspěšně se vzdělávají, dále pak příjemné setkání s přáteli a v neposlední řadě radost z toho, co všechno se dá dokázat, když se pořadatelství ujmou zapálení a obětaví lidé.

Josef Doležal

Národní přehlídka venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou je pro ochotnické divadelní soubory z malých míst nesmírně důležitá. Neboť právě zde mohou soubory hodnotit a porovnávat výsledky svého snažení. Nejen díky probíhajícím kurzům, seminářům (v průběhu KDP, ale i na jiných přehlídkách), ale především podrobným hodnocením jednotlivých inscenací mají možnost dalšího sebevzdělávání. A právě tyto příležitosti mnoho mladých lidí vyhledává a řekla bych, že výsledky jsou již dnes zřetelné (představení absolventů režijního kurzu či výsledky účastníků hereckých škol na pohárku). Úroveň venkovských divadelních souborů je vyšší oproti dřívějším letům

také díky větší možnosti spolupráce s profesionálními režiséry. Dále je ve Vysokém to nejlepší prostředí (malá obec, Krkonoše) pro setkávání lidí milujících divadlo a ochotnické zvlášť. Jsou zde dobré technické podmínky, zázemí a skvělí pořadatelé.

Pro mne, děvče z Hané, jsou to krásně strávené dny v kouzelné krkonošské přírodě mezi lidmi, kteří mají srdce na správném místě a jejichž snažení se podobá tomu našemu. A Vysoké je nejlepším místem pro naše setkávání.

Ivana Dvořáková

Domnívám se, že existence národní přehlídky venkovských divadelních souborů ovlivňuje uměleckou úroveň souborů na venkově i v současné době. Ty soubory, které o to stojí, mají zajisté možnost získávat zkušenosti v diskuzi s odborníky, zamýšlet se nad svým divadelním konáním a snažit se o co nejlepší výsledky. (To ovšem platí pro přehlídky divadelních souborů všeobecně, nejen pro venkovskou). Na druhé straně hraje především na venkově, a to viditelněji než v totalitním režimu, velkou roli funkce společenská, funkce divadelního souboru jako tvůrce kultury v místě, kde působí. Netroufám si posoudit, jaké procento takových souborů se snaží o kvalitní a divadelně poučený výsledek a jaké na uměleckou úroveň předem rezignuje (nebo o ní prostě vůbec nepřemýšlí).

Pokud se takové soubory dostanou na národní přehlídku, je v podstatě dvojitá možnost: buď odjedou rozčarované, že nejsou přijímány bez výhrad jako v místě svého působení, nebo se zachytí drápkem a více začnou přemýšlet o tom, co dělají a jak. Jsem optimista a věřím, že takových souborů je víc.

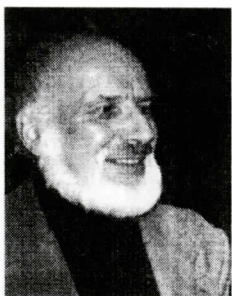
Pro mne osobně znamená vysoká přehlídka především radost ze setkávání s lidmi a dostatek času na diskuzi o představeních a o divadle vůbec. Ten čas už se totiž najde málokde.

Alena Exnarová

Národní přehlídka venkovských souborů podstatně ovlivnila formování tvorby a kvalitativní vzestup venkovských (a dříve dokonce vesnických) souborů právě svým vymezením, něčím, co v soutěžích většinou chybí: vymezením sestavy soutěžících charakterem jejich původu a podmínek, tj. snazší a názornější srovnatelností výkonů.

Tuto funkci je schopna plnit úspěšně dodnes, vzdor pochybám o přesnosti vymezení "venkovského charakteru" obcí. Přesná hranice je jistě nesnadná, ale je zajímavá jen pro ty, kdo se o ni

chtějí hádat: jádro rozdílných podmínek tvorby v městském a ve venkovském prostředí je zřejmé.

Ta specifická sestava soutěžících souborů je také to lákavé na vysocké přehlídce. Bez nezbytných ohledů na nesouměřitelné až protichůdné podmínky tvorby se tu dá srovnávat a studovat divadelní projev.

Jiří Hraše

Domnívám se, že Národní přehlídka venkovských divadelních souborů - Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou pozitivně ovlivňuje divadelní činnost jednotlivých souborů především pestrostí nabídky předváděných divadelních her.

Pomáhá rozvinout kulturní dění v širší oblasti svého působení, nad rámec samotného města Vysokého nad Jizerou. Dobrou úroveň si udržují i projekty zaměřené na neprofesionální umění např. "Kurz praktické režie" a "Škola režisérů SČDO". Každé vystoupení souboru na divadelní přehlídce zvyšuje zájem o kulturu nejen občana Vysokého nad Jizerou, ale i jeho stále čtenějších návštěvníků.

Mně osobně vysocká divadelní přehlídka, mimo vystoupení

amatérských souborů, přináší setkání s přáteli, kteří jsou pro mne, mimo jiné, zdrojem informací z míst jejich působení, z oblastí řešení problémů vyplývajících z komunální politiky.

Odpověď na otázku, zda Národní přehlídka venkovských divadelních souborů - Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou má vliv na uměleckou úroveň a činnost souborů zní - ano.

Jako starosta města plně podporuji zachování této divadelní přehlídky ve Vysokém nad Jizerou.

Jindřich Matura
starosta města

Národní přehlídka venkovských divadelních souborů je svým způsobem naprosto specifická záležitost, neboť není vymezena ryze odborně (druhově či žánrově), ale řekněme geograficky. Z tohoto úhlu pohledu je pak její hlavní poslání neoddiskutovatelné: ovlivňovat uměleckou úroveň a tvorbu souborů na venkově. A pociťujeme-li tuto potřebu i dnes, třicet let poté, co přehlídka vznikla, není o čem polemizovat... Otázkou jen zůstává, jakým způsobem má přehlídka onu uměleckou úroveň ovlivňovat. Domnívám se, že pouze a jedine tím, že nabídne skutečně ty nejlepší a nejinspirativnější inscenace, které se v této oblasti ten který rok "urodily". Žádné jiné kritérium před fenoménem, kterému říkáme divadlo, neobstojí!

Mně osobně přináší přehlídka především setkání se zajímavými a kreativními lidmi, což mi dodává ohromnou sílu i inspiraci pro mou profesionální práci. Za to Vysocké přehlídce moc a moc děkuji!

Milan Schejbal

Existence národní přehlídky venkovských divadelních souborů ovlivňuje uměleckou úroveň a tvorbu souborů nepochybně. Nebyl jsem u prvních ročníků, jen jsem o nich slyšel a četl. Byl jsem "in" až ve druhé polovině 70. let. Když si promítnu, co se tehdy a jak hrálo, kolik bylo souborů srovnatelných s těmi, které lze dnes sledovat na Krakonošově divadelním podzimu, vidím značný rozdíl. Dokonce tak velký rozdíl, že jsem byl jedním z iniciátorů toho, aby se vysocká přehlídka důsledněji zaměřovala na vpravdě venkovské soubory. Mezi nimi v průběhu existence národní přehlídky totiž vyrostl ne jeden soubor, jenž své výsledky práce může poměřovat s nejlepšími z nejlepších.

Myslím, že se přehlídka lety proměnila z dříve více společensky orientované akce v instituci, která, aniž by svou společenskou dimenzi upozadila, se stala významně vzdělávací. Loňské výsledky pětiletého Kurzu praktické režie, který byl doma především ve Vysokém, toho byly nesporným dokladem. Letos Krakonošův divadelní podzim přivítal na svém prvním soustředění nové zájemce o divadelní režii v nově otevřeném kurzu. Každoročně se po řadu let konají ve Vysokém nad Jizerou semináře Školy režisérů SČDO.

Do přehlídkového programu bývají zařazovány samostatné tematicky zaměřené semináře či přednášky. Nezanedbatelnou školou divadla jsou důkladné rozborové semináře spojené s kritickým hodnocením inscenací, vedené předními divadelními odborníky. Udrží-li si přehlídka harmonii mezi poznáváním a pronikáním do tajů divadla, mezi kritickým hodnocením inscenačních výsledků, mezi tím, co lze nazvat pramenem tvořivého chtění a zachová-li si i nadále statut místa, ve kterém se divadelníci rádi setkávají, netřeba se obávat jejího zplanění. Bude stále více tím, čím se stala, oprávněným svátkem svého druhu. Po smyslu její existence se nikdo pak ani nezeptá.

Co přináší tato národní přehlídka mně osobně? Práci. A to je moc dobré, protože nemám čas na nesmysly. Pravda, někdy ani na

věci příjemnější. Ale není to žádná tragédie. Sem tam přenáším váhu z jedné nohy na druhou kolem nárožníku mezi svou vysockou ubytovnou a hasičovnou. Zasvěcení vědí, kam nakonec obvykle vedou mé kročeje. Možná, že jsem díky této poněkud zvláštní harmonii nestačil ani zešedivět.

Milan Strotzer

A první část otázky odpovídám ANO, ale ... Myslím si, že stejný vliv na rozvoj amatérského divadla mají i jiné festivaly, systém všeobecného vzdělávání, o divadelním nemluvě, a také bych zdůraznil další "netušené kontakty". Kdybychom chtěli přesně vystopovat vliv KDP, pak bychom asi museli zkoumat vývoj těch souborů, které KDP prošly, či vliv těch, které KDP někdy prožily. Pozitivní však je, že se dnes KDP stal pojmem i touhou řady souborů. Že tu chtějí "pobejt" a to i nejen kvůli divadlu.

A to jsem u druhé části otázky: KDP mně přináší: setkávání, vzdělávání, soudržnost, pocit dobrého bydla stráveného s lidmi s kterými rád vypiju "náš šálek čaje" aspoň v tom krátkém čase na Vysokém. Nelze zapomenout na Vobskočák, neboť to není jen sranda, ale také tvoření, uvolnění a nabíjení baterek. Asi by tak tomu mělo být, když některým z nás se ten ochotnický koníček stal pěknou kobyloou. A kéž by tomu tak bylo na KDP dlouho a dlouho, a to tak, že pořád. To přeju organizátorům, aby na to nezapomněli a aby to tak udrželi.

A to vlastně je odpověď i na třetí, nevyslovenou, část položené otázky.

Tam na horách, kde slunce jasné svítí....

Dušan Zakopal

Pokud přistoupím na premisu, že je touhou či nezbytností venkovských souborů prezentovat na národní přehlídce KRAKONOŠŮV DIVADELNÍ PODZIM svou divadelní poetiku nebo svůj pohled a názor na svět přes obraznost divadla, pak vyplývá, že existence přehlídky zvyšuje - měla by zvyšovat - uměleckou úroveň zmíněných souborů. Nutno ovšem dodat, že výše zmíněná premisa souvisí s odbornou a uměleckou úrovní přehlídek postupových, tedy i s ochotou či schopností jednotlivých souborů uvažovat nad divadlem a přes divadlo s názory, se kterými se potkají. Názory samy o sobě nutně nemusejí znamenat hodnotu, která je vyčíslitelná v pomyslné stupnici, ale jistou podnětnost, ať už pozitivní, anebo negativní, v sobě obsahující.

Musím však dodat, že v sezóně 1998/99 jsem se u venkovských souborů východočeského a západočeského regionu (Dolany & Žlutice) setkal se stoupající úrovní dramaturgického uvažování, což je velmi potěšující. Objektivním konstatováním o dramaturgii míním výběr textů ne už tak dramaturgicko-režijní koncepce - které divadelní hodnotou v nich obsaženou dokáží podržet interprety, i když režijní výklad a vedení herců občas sklouzává do roviny pouze referenční.

Co přináší mě osobně přehlídka ve Vysokém nad Jizerou? Mohl bych říci, že jisté divadelní podněty a současně otazníky a vykřičníky - a bude to pravda pravdoucí. Mohl bych říci, že setkávání s přáteli a ryze rekreativní zážitek - a bude to pravda pravdoucí. Ale je možné, že obyčejná pravda, bez upřesnění pravdoucí, tkví v tom, že stojí za to - a doufám, že i nadále stát bude -

prostě přijet a pobejt.

Vladimír Zajíc

V průběhu třiceti let národní přehlídky dříve vesnických a zemědělských souborů, nyní venkovských divadelních souborů, bylo vysloveno mnoho pro, ale i řada pochybností o účelu

tohoto setkání divadelních ochotníků z venkova. Když přehlídka vznikala byl její účel jednoznačný. "Pomoci vesnickým divadelním souborům zvýšit kvalitu práce s získat tím předstih před divákem" (Jiří Beneš, 1965) na straně jedné a na straně druhé "vyvézt" vesnické soubory za hranice jejich teritoria, za hranice jejich obcí, jejich okresů a tím jim dát možnost konfrontace na úrovni krajů a nakonec i na úrovni celonárodní. Jsem přesvědčen, že tento úkol soutěž prostupující napříč všemi druhy a žánry divadelní činnosti splnila. Vůbec to však neznamená, že ji jako naplněnou můžeme opustit i když s radostí můžeme konstatovat, že řada venkovských divadelních souborů je již podstatně dále a vymyká se někdejšímu názoru "vesnice - diletantismus". Důkazem toho jsou venkovské soubory z Boleradice, Polné, Klapýho, Karolinky, Horšovského Týna, Libice nad Cidlinou, Ořechova a nakonec i z Vysokého nad Jizerou. Řada těchto souborů začala oprávněně volit i druhou cestu k metě nejvyšší, cestu ještě náročnější, do Třebíče.

Je to logický vývoj a lze jej jen a jen přivítat, jako výsledek toho, co soutěž venkovských souborů přinesla. Aby soutěž mohla působit dále na umělecký růst venkovských souborů, hledá vyhlášovatel podmínky, aby další a další venkovské soubory měly možnost "se proboujet" na Krakonošův divadelní podzim. Proto novelizovaný Statut národní přehlídky upřednostňuje ty venkovské soubory, které zatím nemají šanci vydat se onou trebičskou cestou. Možná budou mít pravdu ti, kteří předvídají snížení umělecké úrovně Národní přehlídky ve Vysokém, ale jsem přesvědčen, že pokud k tomu dojde, bude to jen na krátkou přechodnou dobu, než nám narostou na vysokou úroveň nové venkovské kolektivy.

A v tom musí odvést svůj podíl nejen vysoká národní přehlídka ale i oblastní (krajové) přehlídky. Tam ona cesta za vyšší kvalitou začíná.

Vlastimil Ondráček, předseda SČDO

XXV. ročník:

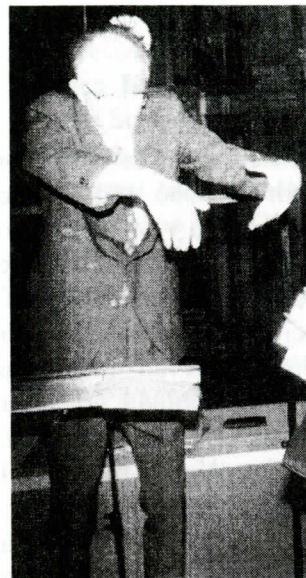
8. - 15. října 1994 Vysoké nad Jizerou

O tomto jubilejním ročníku jsme mohli vidět osm inscenací. V přípravném výboru usedlo osmnáct lidí s předsedkyní Svatavou Hejralovou. Porota pod vedením prof. Jana Císaře pracovala ve složení: Milan Schejbal, Dušan Zakopal, Jiří Hraše a Jaromír Vosecký. Nad správností regulí bděl tajemník PhDr. Milan Strotzer. Větrník tvořili redaktori Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Větrník dostal nový formát - A5 a o technické zázemí se postarali díky počítačové technice Ing. Josef Hejral, Petr Srna a fotografickým materiálem jej vybavil neúnavný Ivo Mičkal. Kurz praktické režie byl veden ředitelem Městského divadla Děčín Rudolfem Felzmanem. Diskuze Koprů k jednotlivým divadelním představením řídil Vladimír Valeš. Klub režisérů SČDO vedl Mgr. Jiří Hraše. Každodenní rozborové semináře s odbornou porotou se odehrávaly v malém sále divadla Krakonoš, kde byla otevřena restaurace s názvem SNP (solidní, nezávislí podnikatelé).

To jsou někteří z těch, kteří za to můžou

Při společenských večírcích jsme se potkávali v hasičárně. Během divadelního týdne proběhlo několik doplňkových akcí. V městském Vlastivědném muzeu jsme mohli shlédnout výstavu k XXV letům přehlídky, kterou připravil Pavel Hora. Zároveň zde byla i výstava k 70. výročí trvání vysocké Loutkové scény. Ve čtvrtek večer vystoupil ve Vobskočáckém představení Jiří Hlávka. Velmi zajímavá byla beseda "Kdo

*Svatováclavský sbor řídil
prof. Josef Waldmann*

stál u kolébky" s účastníky a zakladateli prvních ročníků Krakonošova divadelního podzimu. Dále proběhla beseda s mistrem Vladimírem Komárkem jak jinak, než v lehčím duchu. V kostele svaté Kateřiny jsme vyslechli koncert Svatováclavského zboru z Pasek nad Jizerou. Obědy účinkujícím souborům a pořadatelům vařil v divadelní budově poprvé Václav Šulc mladší a nahradil tak po mnoha letech výbornou kuchařku Mařenku Hejralovou. Před divadelní budovou jsme se zúčastnili akce HEJŠAŠAHEJ, což nebylo nic jiného, než za všeobecného veselí obíhání kostela s trakařem s hlávkou zelí. Standa Šmíd přivezl dvě videokazety z minulých ročníků a proto jsme mohli shlédnout záznamy z průběhu přehlídky 1992 a Vobskočácké představení (20 let, 5 měsíců a 27 dní, Labutí jezero, Sněhurka a pět největších trpaslíků na světě). Mimo to jsme v noční produkci sledovali film "Kráva" režiséra Karla Kachyni, kde účinkovala značná část členů divadelního spolku Krakonoš. Ke konci divadelního maratону přijel mezi účastníky herec Jiří Sovák s Dr. Václavem Eckertem. Přehlídka byla ukončena tradičně Sejkorákem. Porota doporučila pořadateli přehlídky nominovat k účasti na Jiráskově Hronově 1995 DS Duha Polná s inscenací předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce. V tomto ročníku probíhala také anketa diváka, ze které si cenu odnesl opět DS Duha Polná. Novotou na této přehlídce bylo losování vstupenek.

*Na jeviště svítil mistr osvětlovací techniky
Honza Vavěrka*

XXVI. ročník:

9. - 14. října 1995 Vysoké nad Jizerou

Tento ročník přehlídky připravil šestnáctičlenný přípravný výbor pod vedením Svatky Hejralové. Během jednoho týdne bylo uvedeno 11 titulů, z toho pět divadelních souborů vystoupilo jako hosté. Na malém sále v Krakonošově hospůdce s Trautenbergem jsme mohli diskutovat při odborných seminářích s porotou pod vedením prof. Jana Císaře. Ta pracovala ve složení: Milan Schejbal, Jiří Hraše a Jaromír

I ve čtvrtce si porota dávala záležet

Vosecký. Proti minulému ročníku nahradil Vladimír Dědek Dušana Zakopala. Tajemníkem byl opět PhDr. Milan Strotzer. Kateřina Fixová lektorovala kurz praktické režie. Tentokrát se zaměřil na oblast scénografie s Jaromírem Voseckým, na režijní postupy při výkladu Milana Schejbala a praktickou stránku věci při zasvěcování scény za

dohledu Vladimíra Dědka. Ředitelem klubu režisérů SČDO byl Dušan Zakopal a vyučujícím Jiří Hraše. Redaktory Větrníku byli Alena Exnarová a Alexandr Gregar, o technické zpracování se starali Ing. Josef Hejral, Petr Srna a fotografiemi vybavil Ivo Mičkal. Hosté přehlídky se mohli ubytovat v hotelu Větrov, v ubytovně Nístějka, v Sokolovně a ve Středním odborném učilišti. K dispozici byla i ubytovna nad kadeřnictvím a nedaleký penzion U lípy. Každý den naše kroky směřovaly na společenské večery do hasičovny. Poprvé na vysoké přehlídce jako host vystoupil divadelní soubor Theatre Sans – Lién z Francie (Normandie) s Moliérovou hrou *Le médecin malgré lui* (Lékařem proti své vůli). Velmi zajímavá byla beseda s Vladimírem Zajícem o platném autorském zákonu. Během festivalu Vladimír Dědek uvedl při besedě dvě chorvatské krajanky. Dále jsme se mohli setkat s hosty přehlídky Francem Josefem

Wittingem z Paderbornu (SRN) a Larisou Soncevou z Moskvy (Rusko). Do Vlastivědného muzea jsme se šli podívat na prodejní výstavu Jany Sojkové "Jak se vám líbí" (obrázky malované na skle), a na obrazy Vlastimila Šika. V muzeu také proběhla pod režii Jiřího Hraše rekonstrukce hry "O svaté Dorotě". Na divadelní půdičce nainstaloval Pavel Hora výstavu fotografií ze zákulisí pořadatelů přehlídky "Jak šel život". Při mimodivadelní akci HEJŠAMOŠAHEJ jsme vypili 100krát jedno pivo. Pikantností tohoto ročníku byla skutečnost, že Dědek se stal dědkem. Při závěrečném Sejkoráku byla pokřtěna prvotina paní Kláry Hoffmanové, kniha poudaček Krakonošoviny. Nejvýše oceněny byly soubory DS MKZ Horšovský Týn s inscenací hry A. de Benedettiho *Tricet vteřin lásky* a DS Vojan Libice nad Cidlinou s inscenací hry F. F. Šamberka *Blázinec* v prvním poschodí. Nominace nebyla udělena.

I Vlastík vypil jedno ze sta

XXVII. ročník:

11. - 19. října 1996 Vysoké nad Jizerou

Tomto roce bylo uvedeno opět jedenáct inscenací. Jako hosté vystoupily divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou s Oldřiškou Františka Nepila a DS Tyl Rakovník, který uvedl pro děti pohádku Blanky Jiruškové *Tři rubíny*. Na závěr opět jako host

Beseda s Brouskovými byla příjemným zpestřením

vystoupil Divadelní klub Jirásek Česká Lípa s Revizorem Nikolaje Vasiljeviče Gogola. Přípravný výbor čítal 18 členů. Fundovaná porota pracovala ve stejném složení jako loni, t.j. prof. Jana Císař - předseda, Milan Schejbal, Jiří

Hraše, Jaromír Vosecký, Vladimír Dědek s tajemníkem PhDr. Milanem Strotzerem. Při klubu praktické režie pod vedením Kateřiny Fixové. Milana Schejbala a Vladimíra Zajíce bylo nedílnou součástí zapojení šesti figurantů do výuky. Školu SČDO vedl Jiří Hraše k uvedení Kramářských písní venku před divadlem Krakonoš. V redakci Větrníku došlo ke

Pořád jsme se potkávali

změnám. Za nepřítomného Alexandra Gregara ochotně zaskočila vedle Aleny Exnarové Mirka Císařová. Vydavatelství pod vedením Ing. Josefa Hejrала pracovalo také v novém složení: Pavlína Vaňková a Ing. Jiří Bártoš. Fotografie dodával vedle Ivo Mičkala i Standa Šmíd z přímého videopřenosu. V letošním roce poprvé předal pan starosta Jindřich Matura symbolicky klíč od města a vládu na celý týden patronu přehlídky Krakonošovi. Proto besedy na malém sále probíhaly v hospůdce U půjčeného klíče. Bohužel v letošním roce jsme se rozloučili s Josefem Ticháčkem a Jiřím Pelikánem z Poběžovic a Zdeňkem Šourkem, Ing. Milanem Trunečkem a paní Adélou Hanušovou z vysockého souboru. Letos poprvé bylo velmi příjemné ubytování i stravování ve spořitelně. Pan vedoucí Jiří Pošepný nabídl naprosto vyhovující zázemí. Společenské večírky se po dlouhých letech opět vrátily do Kramářovy vily (Hotel Větrov), kde jsme též shlédli divadlo jednoho herce Jiří Hlávka: Cyrano a..., které předvedl autor hry. Celý týden k tanci i poslechu hrála taneční skupina Picolo duo pinquin band. Svojí návštěvou přehlídku opět poctila prof. Larisa Pavlovna Sonceva. Korupční spolek Vobskočák uvedl velmi zdařilé noční

vystoupení Vobskoč-Bingo. Zcela zaplněný velký sál divadla besedoval s herci Otakarem Brouskem starším a Otakarem Brouskem mladším. Při mimodivadelní akci HEJŠAMOŠUHEJ aneb TÁHNI! (přetahování lanem). Na návrh odborné poroty pořadatel nominoval na Jiráskův Hronov 1997 Divadelní spolek Bratři Mrštíků z Boleradice s inscenací hry Aloise a Viléma Mrštíkových Rok na vsi a doporučil Divadlo nad kinem Horní Moštěnice s inscenací hry Ephraima Kishona Byl to skřivan a Divadelní spolek Jana Honsy z Karolinky s inscenací hry Milana Kundery Jakub a jeho pán. Cenu diváka, kterou věnovala stavební firma P&P obdrželo Divadlo nad kinem Horní Moštěnice s inscenací hry Ephraima Kishona Byl to skřivan. Při tomto ročníku jsme všichni zjišťovali příjemnou skutečnost, že lidé se vracejí do divadel. Důkazem toho byla beznadějně vyprodaná všechna představení.

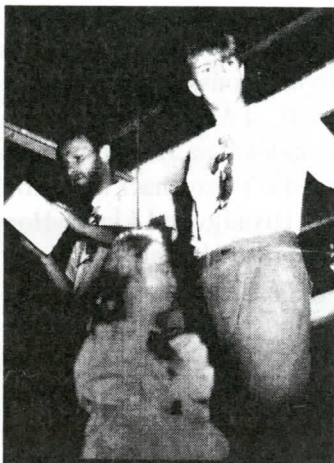
XXVIII. ročník:

11. - 18. října 1997 Vysoké nad Jizerou

Tomto ročníku bylo inscenováno deset titulů v sedmi hracích dnech. Letos poprvé se z důvodu nemoci změnil na poslední chvíli program přehlídky. Místo Divadelního souboru ŽLUTICAN Žlutice vytrhl pořadatelům trn z paty Divadelní soubor ŠTACE Kaznějov se hrou Svatební cesta do Jiljí. Tento soubor byl podle platných regulí výběrových přehlídek další v pořadí. Dvacetičlenný přípravný výbor festivalu opět s přehledem řídila Svatava Hejralová. Během roku nás opustili jevištní mistr divadla Krakonoš Mírek Morávek, Václav Hladík, Joža Hamar, Vašek Němec, Vašek Cink a Zdeněk Holan. Pod dohledem tajemníka PhDr. Milana Strotzera hodnotila v Krakonošově restauraci U komediantů představení porota ve stejném složení jako v minulém ročníku - prof. Jan Císař - předseda, Milan Schejbal, Jiří Hraše, Jaromír Vosecký a Vladimír Dědek. V redakci Větrníku se sešli staří známí Alenka Exnarová a Saša Gregar za technické spolupráce Ing. Josefa Hejrала a Pavly Vaňkové. Fotomateriálem opět zásobili Ivo Mičkal a do poruchy techniky i Standa Šmíd. Tisk se v tomto roce prováděl přímo v redakci v divadle Krakonoš na sponzorském rozmnožovacím přístroji firmy Minolta. Zákulisí jeviště se ve spolku techniků divadla Krakonoš objevili mladí a zapálení členové, kteří zkoušeli své technické schopnosti

Namícháme to těsto na sejkory správně?

Zákulisí Začarovaneho lesa

jako host Vladimír Dědek a kterou jsme také mohli v letošní skladbě festivalu shlédnout. Poprvé v historii také ožily vysocké loutky a na velké scéně sehrály pohádku ing. Františka Čecha Začarováný les. Tyto dvě inscenace spolu s jilemnickou Komedií o Františce, dceři krále anglického a o Honzíčkovi, synu kupce londýnského byly sehrány mimo soutěž. Společenské večery se opět přestěhovaly do vřelé péče místních hasičů. Na návrh odborné poroty pořadatel rozhodl o nominaci divadelního souboru Duha Polná s inscenací hry Kdo je tady slepice? a o doporučení divadelního souboru DK Krupka s inscenací hry Námluvy s medvědem do programu Jiráskova Hronova 1998. Na základě vyhodnocení ankety byla Ořechovskému divadlu za inscenaci operety Mam'zelle Nitouche-ky aneb Láska kvete v každém věku udělena cena diváka.

XXIX. ročník:

9. - 17. října 1998 Vysoké nad Jizerou

K porotování třinácti inscenací na letošním ročníku Národní přehlídky venkovských divadelních souborů se sešla pětičlenná porota pod vedením prof. Jana Císaře s jednou změnou. Za Jaromíra Voseckého se ke scénografii vyjadřoval Karel Zmrzlý. Ostatními

při vytváření podmínek pro divadlo. Lektori kurzu praktické režie Kateřina Fixová a Milan Schejbal vstoupili do předposledního roku působení tohoto pro divadlo velmi přínosného vzdělávacího procesu. Vedle KPR se obligátně scházeli účastníci školy režisérů SČDO pod vedením Mgr. Jiřího Hraše. Ve Vlastivědném muzeu instaloval Svaz českých divadelních ochotníků výstavu fotografií ze soutěží vyhlašovaných SČDO, výtvarných prací absolventů scénografické školy SČDO a výstavu dokumentů z inscenace chorvatského divadelního souboru z Daruvaru Naši furianti, kterou režíroval

Už se všichni těšíme na dvojjazyčné představení

postarali Alena Exnarová, Saša Gregar, Ing. Josef Hejral, Pavlína Vaňková a Ivo Mičkal. Zúčastněné soubory si domů tradičně odvezly videokazetu svého představení mistrně zpracovanou Stanislavem Šmídem. Díky vytrvalosti a schopnostem lektorů KPR Kateřině Fixové a Milanu Schejbalovi, kteří pracovali i letos, se mohly do skladby KDP dostat i dvě velmi zdařilé inscenace absolventů tohoto kurzu. Škola režisérů SČDO pokračovala ve své práci opět pod odborným dohledem Jiřího Hraše. V letošním na divadelní inscenace velmi úrodném roce vystoupil v závěru přehlídky spojený česko-francouzský soubor Krakonoš - Theatre Sans-Liën s ojedinělým dvojjazyčným projektem Moliérový inscenace Měšťák šlechticem - Le Bourgeois Gentilhomme. Zájemci si mohli ve Vlastivědném muzeu prohlédnout hned dvě výstavy. Drahé kameny a minerály Jiřiny a Josefa Malinkových z turnovské firmy Gema a Vodovobrázky ing. arch. Jana Pavlíčka z Poděbrad. Nejlepší inscenací se ukázala hra Istvána Örkényho Rodina Thótů v podání souboru MKZ z Horšovského Týna, který byl letos nominován do programu Jiráskova Hronova 1999. Divadelníci ze souboru DUHA Polná si za inscenaci Miroslava Švandrlíka a Karla Čejky Rodiče se zbláznili! z letošního festivalu odvezli cenu diváka.

Brabenci z kuchyňky jsou vždycky u toho

Zajímá vás 30 nej...?

zúčastnilo se 103 souborů

s 266 hrami

v 455 představeních

z toho byly tři zahraniční

a jeden smíšený

nejvíce her zde hráli z Bystřice u Benešova (17)

celkem bylo odehráno 227 titulů,

nejhranější byl Revizor (5x)

hrály se hry od 173 autorů,

nejčastěji N.V.Gogol (8 her, 13 představení)

přehlídek se zúčastnilo 161 režisérů,

nejčastěji Ludvík Němec (13 her, 26 představení)

začátky představení byly v 21 různém čase,

nejčastěji v 19:30 (197x)

nejvíce představení bylo z Bystřice u Benešova (33)

přehlídka nejdříve začala v roce 1970 (17.září)

a nejpozději skončila v roce 1975 (1. listopadu)

nejdelší ročník : 1998 (13 her, 21 představení)

nejdelší název představení: *Bylo nebylo.. aneb Jak Švédové L.P. 1645 Brno marně dobývali, či také Jak generál Torstenson ostrouhal kolečka, chcete-li Komédie naučná o tom, kterak lid dle své potřeby dějiny obrací*

nejkratší: *Zed'*

bylo celkem uděleno 337 ocenění

nejvíce v roce 1993 (16),

nejméně 1970 (5)

za postavu 193, inscenaci 61 a režii 30

nejvíce ocenění získala Bystřice u Benešova,
stejně jako Karolinka (24)

nejvíce oceňovanou postavou je Hejtman z Revizora (3)

nejčastěji oceňovaný autor
je Braginskij-Rjazanov (11)

nejvíce ocenění získal Ludvík Němec starší (10)

nejvíce oceňovaná trojice režisérů: Ladislav Valeš,
Ludvík Němec a Vladimír Dědek (3x)

nejlepší herec: Jan Orság (6 cen)

Přehled divadel za posledních
pět let přehlídek

1994

Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou
Woody Allen

Nepijte vodu!

režie Mařenka Trunečková

Divadelní soubor Velké Opatovice
Leonard Gersche

Motýli

režie František Petrželka

Divadelní soubor Štace Kaznějov
Karel Fleissig

Hříšné časy

režie Jaroslav Hrubý j.h.

Divadelní soubor OB Kozlovice
Jan Drda

Hrátky s čertem

režie Milan Koutný j.h.

Divadelní soubor Duha měst. KK a JZD Polná
Josef Čapek

Povídání o pejskovi a kočičce

režie Petr Vaněk

Dramatický kroužek Jaroslav při KaSS Luže
Vlastimil Venclík

Vrat' mi to pyžamo

režie Svatopluk Vobejda

Divadelní soubor MKS a ZD Němčice nad Hanou
Josef Čapek

O tlustém pradědečkovi

režie Hana Kotyzová

Korupční spolek Vobskočák
Česko

Jiří Hlávka

Divadelní soubor OB Boleradice
Jaroslav Vrchlický

Noc na Karlštejně

režie Alena Chalupová

1995

Divadelní soubor MěKS Jilemnice
Adolf Hoffmeister

Nevěsta

režie Zdeněk Karásek

Divadelní soubor Jana Honsy SKP Karolinka
Jiří Hubač

Dům na nebesích

režie Libor Křenek

Divadelní soubor MěKZ Horšovský Týn
Aldo de Benedetti

Třicet vteřin lásky

režie Václav Kuneš

DS Vojan Libice
František Ferdinand Šamberk

Blázinec v prvním poschodí

režie Jaroslav Vondruška

DS Mladá scéna Ústí nad Labem
Jan Jílek

Pták Ohnivák a liška Ryška

režie Pavel Trdla

Korupční spolek Vobskočák
Česko

Theatre Sans Lien Dozulé, Francie
Molière

Le medicin malgré lui

režie Daniel Guilbert

Rádobydivadlo Klapý
F. G. Lorco, L. Valeš

Ukrutný Lorco coridou voníš

režie Ladislav Valeš

Divadelní soubor MěKS Němčice nad Hanou
Alfred Jarry

Ubu králem

režie Hana Kotyzová

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna
Vlastimil Peška

**Bylo nebylo.. aneb Jak Švédové L.P.1645
Brno marně dobývali, či také Jak generál
Torstenson ostrouhal kolečka, chcete-li
Komedie naučná o tom, kterak lid
dle své potřeby dějiny obrací**

režie Vlastimil Peška

1996

DS Spolana, a.s. Neratovice
John Patrick

Opalu má každý rád

režie Milan Šára

Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou
František Nepil

Oldřiška

režie Jan Hejral

Divadelní soubor Jana Honsy při SKP FOS Karolinka
Milan Kundera

Jakub a jeho pán (Pocta Diderotovi)

režie Miroslav Plešák

D.S. Zmatkaři Dobronín
Miroslav Večerka

**Deset statečných aneb Tohle už nikdy
nehraj, Staňo**

režie Miroslav Večerka

Divadelní soubor bratří Mrštíků Boleradice
Alois a Vilém Mrštíkoví

Rok na vsi

režie Alena Chalupová

DS Tyl Rakovník
Blanka Jirušková

Tři Rubíny

režie Jaroslav Kodeš

Divadelní soubor Žlutíčan při JZD Pšov a DK Žlutice
Christiana Giudicelli

Premiéra mládí

režie Břetislav Tetera j.h.

Divadelní soubor J.K. Tyl Josefův Důl
Guilhermo Figueiredo

V tomhle domě spal bůh

režie Josef Doležal j.h.

Spolek divadelních ochotníků Radnice
Richard N. Nash

Obchodník s deštěm

režie Jaroslav Vyčichlo

Korupční spolek Vobskočák

Vobskoč-bingo

Divadlo nad kinem MKS Horní Moštěnice
Ephraim Kishon

Byl to skřivan

režie Ludmila Kučmerčíková

Divadelní Klub Jirásek Česká Lípa
Nikolaj Vasiljevič Gogol

Revizor

režie Václav Klapka

1997

Divadelní soubor MěKS Jilemnice
lidová hra ze Tříče

Komedyje o Františce, dceři krále anglického a o Honzíčkovi, synu kupce londýnského

režie Zdeněk Karásek

Divadelní soubor Štace Kaznějov
Miroslav Skála, Jana Kubátová

Svatební cesta do Jiljí

režie Alena Svobodová

Divadelní soubor Duha Polná
Petr Vaněk, Jitka Smejkalová

Kdo je tady slepice?

režie Petr Vaněk

Divadelní soubor MěKS Němčice nad Hanou
Hans Christian Andersen

Křesadlo

režie Antonín Bašta

Divadelní klub Krupka
Anton Pavlovič Čechov

Námluvy s Medvědem

režie Jana Urbanová

Divadelní soubor MěKZ Horšovský Týn
Giulio Scarnicci, Renzo Tarabusi

Kaviár nebo čočka

režie Zdeněk Lahoda a Václav Kuneš

Divadelní soubor J.K. Tyl Josefův Důl
Magda Mikešová

Zlatá Královna

režie Josef Doležal

Divadelní spolek Krakonoš - loutková scéna
Vysoké nad Jizerou
Zdeněk Schmoranz

Začarováný les

režie Jan Hejral

Ořechovské divadlo Ořechov u Brna
Ronger Florimond Hervé, Henri Milhare, Vlastimil Peška

Mam'zelle Nitouche-ky aneb Láska kvete v každém věku

režie Vlastimil Peška

Divadelní soubor České besedy Daruvar, Chorvatsko
Ladislav Stroupežnický

Naši Furianti

režie Vladimír Dědek

1998

Divadelní soubor Neratovice
John Patrick

Rajčatům se letos nedaří

režie Milan Šára

Divadlo Duha Polná
Miroslav Švandrlík, Karel Čejka

Rodiče se zbláznili!

režie Petr Vaněk

Divadelní soubor Žlutičan při DK Žlutice
Antonín Procházka

S tvou dcerou ne

režie Břetislav Tetera

Divadelní soubor Kulturního střediska
Bystřice u Benešova
Alex Koenigsmark

Ostrov zdánlivý

režie Maruška Neradová

Divadlo Klyh Lysice
Josef Lada, Alex Koenigsmark
Nezbedné království
režie Růžena Pradědová

Divadelní soubor při Obecním úřadě Kozlovice
John Patrick
Podivná paní Savageová
režie Miroslav Dědic

Divadelní spolek bratří Mrštíků Boleradice
Branislav Nušič
Paní ministrová
režie Alena Chaloupová

Maruška Neradová Bystřice u Benešova
pohádky
režie Maruška Neradová

Dramatický kroužek Jaroslav při KaSS Luže
Slawomir Mrožek
Na pustém...? (Na širém moři)
režie Jiřina Pištorová

Divadelní soubor Mama-ya & Papa-ya Praha
Shelagh Delaney
Chut' medu
režie Berenika Dobiášová

Společná inscenace absolventů KPR Česko
Roman Sikora
Sodomagomora
režie Berenika Dobiášová

Divadelní soubor MKZ Horšovský Týn
István Örkény
Rodina Thótů
režie Gabriela Vašková

Divadelní soubor Krakonoš-Theatre Sans-Liën
Vysoké nad Jizerou-Dozulé
Molière
Měšťák šlechticem
Le bourgeois gentilhomme
režie Jan Hejral - Daniel Guilbert

Přehled udělených ocenění za posledních pět let přehlídek

1994

- Robertu Nesvadbovi za roli Waltera Hollandra ve hře Woody Allena Nepijte vodu
- Martině Ondrové za roli Jill ve hře Leonarda Gersche Motýli
- Petru Dostálovi za roli Dona ve hře Leonarda Gersche Motýli
- Štěpánu Svobodovi za roli Toníka Pasáčka ve hře Karla Fleissiga Hříšné časy
- Petru Vaňkovi a Jitce Smejkalové za scénu v inscenaci předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce
- Marii Vaňkové za loutky a kostýmy v inscenaci předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce
- Janu Korábovi za roli Karla IV. ve hře Jaroslava Vrchlického Noc na Karlštejně
- Antonínu Korábovi za roli Arnošta z Pardubic ve hře Jaroslava Vrchlického Noc na Karlštejně
- Petru Vaňkovi za režii inscenace předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce
- divadelnímu souboru Štace Kaznějov za aktivní dramaturgii inscenaci Karla Fleissiga Hříšné časy
- divadelnímu souboru MěKS Němčice nad Hanou za cílevědomý pokus o ztvárnění náročné předlohy divadla pro děti inscenací hry Josefa Čapka O tlustém pradědečkovi
- divadelnímu souboru Duha Polná za inscenaci předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce
- nominace na Jiráskův Hronov: DS Duha Polná s inscenací předlohy Josefa Čapka Povídání o pejskovi a kočičce

Povídání o pejskovi a kočičce

1995

- Miroslavu Urubekovi za roli Fandy ve hře Jiřího Hubače Dům na nebesích
- Vlastě Langové za roli Grazie ve hře Aldo de Benedettiho Třicet vteřin lásky
- Václavu Kunešovi za roli Césara Nicoletta ve hře Aldo de Benedettiho Třicet vteřin lásky
- Slávce Hubačkové za roli Katy ve hře Františka F. Šamberka Blázinec v prvním poschodí
- Jaroslavu Vondruškovi za roli Josefa ve hře Františka F. Šamberka Blázinec v prvním poschodí
- Evě Andělové, Daně Cendrové, Liběně Štěpánové, Janě Pokorné, Jitce Andělové, Jaroslavě Maťákové, Veronice Týcové a Haně Holfeuerové za stylovou jednotu hereckých výkonů a souhru v inscenaci hry Ukrutný Lorco corridou voníš...
- Souboru Ořechovského divadla z Ořechova u Brna za kolektivní hereckou souhru v inscenaci hry Vlastimila Pešky Bylo nebylo...
- Vlastimilu Marešovi a Jaroslavě Maťákové za výtvarné řešení inscenace Ukrutný Lorco corridou voníš...
- Ladislavu Valešovi za režii hry Ukrutný Lorco corridou voníš...
- divadelnímu souboru MKZ Horšovský Týn za inscenaci hry Aldo de Benedettiho Třicet vteřin lásky
- Rádobydivadlu Klapý za inscenaci hry Ukrutný Lorco corridou voníš...
- Ořechovskému divadlu Ořechov u Brna za inscenaci hry Bylo nebylo...

Třicet vteřin lásky

- doporučení na Jiráskův Hronov:

- 1) DS MKZ Horšovský Týn s inscenací hry Aldo de Benedettiho
Třicet vteřin lásky
- 2) DS Vojan Libice nad Cidlinou s inscenací hry Františka
F. Šamberka Blázinec v prvním poschodí

1996

- Liboru Křenkovi za roli Jakuba ve hře Milana Kundery Jakub
a jeho pán
- Stanislavu Šulákovi za roli Pána ve hře Milana Kundery Jakub
a jeho pán
- Danielu Svobodovi za roli Petra ve hře Miroslava Večerky Deset
statečných
- Antonínu Korábovi za roli Rybáře ve hře bratří Mrštíků Rok na vsi
- Radku Omastovi za roli Martina ve hře bratří Mrštíků Rok na vsi
- Jiřině Kopplerové za roli Simony ve hře Christiana Giundicelliho
Premiéra mládeže
- Josefu Bartákovi za roli Amfitryona ve hře Guilherma Figueireda
V tomhle domě spal bůh
- Janě Řeřichové za roli Alkmény ve
hře Guilherma Figueireda
V tomhle domě spal bůh
- Vojtěchu Filipovi za roli Billa
Starbucka ve hře Richarda
N. Nashe Obchodník s deštěm
- Slavomíru Odložilovi za dvojroli
Romea a Vavřince ve hře
Ephraima Kishona Byl to
skřivan
- Aleně Hošťálkové za trojroli Julie,
Chůvy a Lukrecie ve hře
Ephraima Kishona Byl to
skřivan

Rok na vsi

-Josefu Pšeničkovi za návrh scény k inscenaci hry Richarda N. Nashe
Obchodník s deštěm

- Aleně Chalupové za režii inscenace hry bratří Mrštíků Rok na vsi
 - Divadelnímu spolku Bratří Mrštíků Boleradice za inscenaci hry
Viléma a Aloise Mrštíkových Rok na vsi
- cenu diváka, kterou věnovala stavební firma P&P dostalo Divadlo
nad kinem Horní Moštěnice s inscenací hry Ephraima Kishona
Byl to skřivan

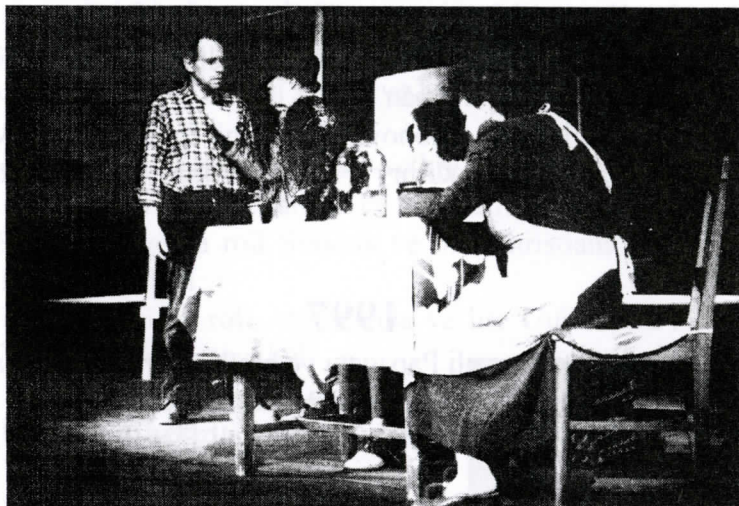
- doporučení na Jiráskův Hronov:

- 1) Divadlo nad kinem Horní Moštěnice s inscenací hry Ephraima
Kishona Byl to skřivan
 - 2) Divadelní spolek Jana Honsy Karolinka se hrou Milana
Kundery Jakub a jeho pán
- nominace na Jiráskův Hronov: Divadelní spolek Bratří Mrštíků
Boleradice s inscenací hry Viléma a Aloise Mrštíkových Rok
na vsi

1997

- Václavu Šafaříkovi za roli Papagata ve hře Kaviár nebo čoučka
- Vlastě Langové za roli Matyldy ve hře Kaviár nebo čoučka
- Evě Langové za mladý herecký výkon v roli Fiorelly ve hře Kaviár
nebo čoučka
- Radoslavě Hadačové za roli Denisy matky v operetě Mam'zelle
Nitouche-ky aneb Láska kvete v každém věku
- Miroslavu Urbanovi za roli Majora v operetě Mam'zelle Nitouche-
ky aneb Láska kvete v každém věku
- Jitce Smejkalové za roli Betty ve hře Kdo je tady slepice?
- Ireně Olšákové za roli Popovové ve hře Medvěd
- Václavu Vašákovi za roli Lomova ve hře Námluvy
- Terce Klaškové za roli Fortýřky v operetě Mam'zelle Nitouche-ky
aneb Láska kvete v každém věku
- Marii Vaňkové za kostýmy k inscenaci Kdo je tady slepice?
- Janě Urbanové za režii inscenace Námluvy s Medvědem

- Petru Vaňkovi za režii inscenace Kdo je tady slepice? a roli Boba v této hře
- Divadelnímu souboru Duha Polná za incenaci hry Kdo je tady slepice?
- Ořechovskému divadlu za inscenaci operety Mam'zelle Nitouche-ky aneb Láska kvete v každém věku
- doporučení na Jiráskův Hronov: Divadelní soubor DK Krupka s inscenací hry Námluvy s Medvědem
- nominace na Jiráskův Hronov: Divadelní soubor Duha Polná s incenaci hry Kdo je tady slepice?

Kdo je tady slepice?

1998

- Janě Juchelkové za roli Paní Paddyové ve hře Johna Patricka Podivná paní Savageová
- Aleně Chalupové za roli Živky ve hře Branislava Nušiče Paní ministrová
- Antonínu Korábovi za roli Rysty Todoroviče ve hře Branislava Nušiče Paní ministrová

- Ivaně Maléza roli Ágiky ve hře Istvána Örkényho Rodina Thótů
- Petru Vaňkovi za roli Romana Málka ve hře Miroslava Švandrlíka a Karla Čejky Rodiče se zbláznili
- Ivaně Bradáčové za roli Libuše Šimandlové ve hře Antonína Procházky S tvoji dcerou ne
- Radku Omastkovi za roli Čedy ve hře Branislava Nušiče Paní ministrová
- Janu Korábovi za roli Dr. Ninkoviče ve hře Branislava Nušiče Paní ministrová
- Michalu Pivoňkovi za roli Listonoše ve hře Istvána Örkényho Rodina Thótů
- Václavu Kunešovi za roli Thóta ve hře Istvána Örkényho Rodina Thótů
- Bohuslavu Žilkovi za hudební nastudování hry Miroslava Švandrlíka a Karla Čejky Rodiče se zbláznili
- Radku Mazurovi za návrh a realizaci scény a kostýmů ke hře Josefa Lady a Alexe Koenigsmarka Nezbedné království
- Gabriele Vaškové za režii hry Istvána Örkényho Rodina Thótů
- Divadelnímu souboru MKZ Horšovský Týn za inscenaci hry Istvána Örkényho Rodina Thótů
- nominace na Jiráskův Hronov: Divadelní soubor MKZ Horšovský Týn s inscenací hry Istvána Örkényho Rodina Thótů

Rodina Thótu

Obsah

Slovo úvodem (Svatava Hejralová předsedkyně PV)	str. 5
Anketa k XXX. ročníku KDP	
Josef Doležal.....	str. 6
Ivana Dvořáková.....	str. 6
Alena Exnarová.....	str. 7
Jiří Hraše	str. 8
Jindřich Matura	str. 8
Milan Schejbal	str. 9
Milan Strotzer	str. 10
Dušan Zakopal	str. 11
Vladimír Zajíc	str. 12
Vlastimil Ondráček, předseda SČDO.....	str. 13
Přehled jednotlivých ročníků (Jan Hejral).....	str. 14
Zajímá vás 30 nej? (Josef Hejral).....	str. 22
Přehled divadel (Josef Hejral)	str. 24
Přehled ocenění za posledních pět let přehlídek (Josef H.)..	str. 36

S DIVADLEM U KRAKONOŠE III

aneb Krakonošův divadelní podzim

30 let národních přehlídek venkovských divadelních souborů

Vybrali, uspořádali, výtvarné řešení a grafickou úpravu navrhli
a realizovali s použitím archivních materiálů divadla Krakonoš

Jan a Ing. Josef Hejralovi

Foto Ivo Mičkal

Tisk: tiskárna Polygraf – D. Vomáčka Ohrazenice u Turnova

Vydal přípravný výbor Krakonošova divadelního podzimu 1999

Náklad 600 ks

© H&H 1999